

[Lilli Gyldenkilde]

redegørelsen, så mener jeg, vi kommer til at spille fallit.

Arbejdsministeren har helt opgivet over for dette fantastisk vigtige at få styret nogle ting, sådan at vi får et andet arbejdsmarked end det, vi kender i dag, ikke mindst af hensyn til kvinderne, som er dem, der bliver sorteret i spillet omkring arbejdspladserne, hvis der ikke gribes radikalt ind på disse områder.

Men som sagt, håbet beskæmmer jo ingen, og jeg håber på, at ministeren har gemt noget til dagen i dag, hvor vi skal diskutere hans redegørelse.

(Kort bemærkning).

Jette Thomsen (KF):

Jeg håber da, at fru Lilli Gyldenkilde er opmærksom på den indsnævring, der har været i forskellen mellem kvinders og mænds ledighed i de tre første kvartaler af 1986. Det kunne godt tyde på, at holdningen er begyndt at ændre sig, for det var jo ikke bare blandt arbejdsgiverne, holdningen skulle ændres, det var også blandt dem, der var på arbejdspladserne, og det var blandt kvinderne selv.

Så mener jeg bestemt – eller har fru Lilli Gyldenkilde glemt det? – at allerede 1.200–1.500 kvinder er omfattet af en forsøgsordning, som arbejdsministeren har sat i sving med kurser af den slags, som er målrettet for kvinder. De er lavet sammen med specialarbejderskolerne, med de teknologiske institutter og arbejdsmarkedets parter. Så jeg synes nok, der er sket noget.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jo, fru Jette Thomsen, jeg kender stoffet udmærket, så jeg ved, hvad der foregår, og som jeg har sagt tidligere, har arbejdsministeren gentagne gange fået serveret på fad gode ideer til at få sat nogle ting i gang; heldigvis har han da taget imod nogle af dem, og jeg håber da, at han vil tage imod endnu flere.

Men problemerne klares jo ikke kun ved at stå og smykke sig med, hvordan det ser ud talmæssigt. Den smule udsving, der har været inden for de sidste tre kvartaler, dykker jo formentlig, for ellers går det helt galt på den anden balance, nemlig mandearbejdsløsheden.

den. Hvis vi regner på regeringens egne tal fra de økonomiske vismænd, må man regne med en arbejdsløshed, som ligger på omkring 250.000 i det kommende år, så det ser ikke ud til generelt at blive bedre på nogen som helst måde, heller ikke for kvinderne.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Ja, nu er vi ude i nøjsomhedens minutter. Fru Jette Thomsen dyrker de små glæder. Men hvis fru Jette Thomsen vil prøve at sætte sig ind i, hvordan gøgeungeeffekten har virket på arbejdsmarkedet, og hvordan gøgeungeeffekten formentlig vil virke fra nu af og indtil vi har 300.000 arbejdsløse, som Det Økonomiske Råds formandskab siger – vi håber bestemt ikke, det går så slemt – så er det sådan på arbejdsmarkedet, at det rammer de svageste grupper hårdest. Hvis vi begynder fra neden, så rammer det kvinder mere end mænd, det rammer ufaglærte mere end faglærte, det rammer arbejdere hurtigere end funktionærer osv.

Det er godt, fru Jette Thomsen kan glæde sig over småtingene her i dag. Men det, vi beder om i en arbejdsmarkedsredegørelse, det er at få at vide, hvad man gør ved dette problem. Vi kan jo ikke bare kigge i bakspejlet, hver eneste gang vi skal løse problemer i dette samfund. Det er det, fru Jette Thomsen prøver på at gøre. Se dog på realiteterne, se problemerne, og behold de små glæder for Dem selv, for jeg tror, at det kun kan skade den indsats, som er nødvendig over for kvindearbejdsløsheden i Danmark.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Må jeg spørge fru Jette Thomsen, om fru Jette Thomsen mener, at det minimale udsving, der har været til gavn for kvinderne i de tre kvartaler, skulle gå hen og betyde, at den prognose, regeringen selv er kommet frem med i undervisningsministerens handlingsplan vedrørende kvinder, nemlig at kvinderne omkring 1990 vil udgøre tre fjerdedele af de arbejdsløse, ikke mere er gyldig. Eller hvad er det i regeringens politik, der har ændret sig, så regeringens egne prognoser omkring kvindearbejdsløsheden bliver gjort til skamme? Grunden til at man mener,